

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΒΑΡΝΗΣ

Ο φιλόπουνος ιστοριοθείφης Ανδρου κ. Δ. Πασχάλης, γράφων περὶ τοῦ Μητροπολίτου τούτου, («Θεολογία» 1928, 'Ιουλ.—Δεκ., σ. 227), λέγει ἐν ἄλλοις: «...ἐπίστης ἀγνοοῦμεν τὰς περαιτέρω τύχας αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὸ ἔτος τοῦ θανάτου του. 'Αλλά, λαμβανομένου ὥπ' ὅψιν, ὅτι τῷ 1820, ἔχειροτονήθη Μητροπολίτης Βάροντος, ὁ ἐπίστης "Ανδριος τὴν πατόμια Φιλόθεος, ἀγόμεθα εἰς τὸ ἀναγκαῖον συμπέσομα, ὅτι, ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, ὁ Μητροπολίτης Ζαχαρίας, ἢ ἐτελεύτησεν, ἢ μετετέθη, κατὰ τὴν τοσοῦτον διακαῶς ἐκφραζομένην ἐπιθυμίαν του¹ εἰς ἄλλην Μητρόπολιν, πιθανῶς τὴν τῆς Βεροίας, διότι, τῷ 1821, ἀναφέρεται Μητροπολίτης Βεροίας Ζαχαρίας».

* * *

'Αμυνδρὰν διατηρῶν τὴν ἔξι ἀκουσμάτων, ἐν Βάροντῃ ἀνάμινησιν, περὶ τοῦ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐκεῖ, τῷ 1819, ἀπαγχονισμοῦ, τοῦ τε 'Αρχιερέως καὶ τῶν προκρίτων, μανθάνω παρὰ τοῦ ἐν Βάροντῃ ἐμπορευομένου, δξυππᾶς δ' ἀμα καὶ ἀδκνως καὶ τὰς Μούσας θεραπεύοντος φίλου Κου 'Αθανασίου Μάνου, τὰ ἔξης, αὐτοίλεξεν·

«Τῷ 1819, γράφει, Μητροπολίτης Βάροντος ἡτο ὁ Ζαχαρίας, ἀνθρώπος ἀδυνάτου χαρακτῆρος καὶ ὑπερπτος. Διὰ τοῦτο, πάντοτε ἐκύτταζε μὲ τοὺς Τούρκους νὰ τὰ ἔχῃ καλά, τοὺς ὅποίους καὶ ἐκολάπευεν, ἔχων σχέσεις φιλικάς. Εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχήν, ἢ «Φιλικὴ Ἐταιρεία», διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, ἡτο διαδεδομένη παντοῦ. Εἶχε κλάδους καὶ εἰς Βάρονταν. 'Ο Μητροπολίτης ἡτο μειυημένος εἰς τὰ πράγματα, μαζὶ μὲ τοὺς προύχοντας τῆς πόλεως. 'Εν τῷ μεταξύ, ἐκηρύχθη ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις. Οἱ Τοῦρκοι ἡρχισαν παντοῦ ζητοῦντες τὰ μέλη τῆς Ἐταιρείας. 'Εκρέμασαν εἰς τὴν Βάρονταν πολλοὺς προσύχοντας Βάροντος καὶ τῆς "Ασπρου", διὰ νὰ μάθουν τὰ μυστικά. Τότε, οἱ προύχοντες τῆς πόλεως, γνωρίζοντες τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Μητροπολίτου, καὶ φοβοῦμενοι, μὴ προδώσῃ εἰς τοὺς Τούρκους τὰ τῆς «Φιλικῆς Ἐταιρείας», χάριν τοῦ ἴεροῦ σκοποῦ, ἐδηλητηρίασαν τὸν Μητροπολίτην.

1. 'Εν τῇ ἀμέσως ἀνωτέρῳ παρατιθεμένῃ ἐπιστολῇ τοῦ Μ. Ζαχαρίου «Τῷ εὐγενεστάτῳ καὶ ἀξιαγάστῳ κ. 'Ιωάννῃ, ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Πασχάλη.

2. "Α σ π ρ ο ος ἡ, χωρίον παρὰ τὴν Βάρονταν, εἰς νοτιώτερα ἀπόκρημνα τοῦ Εὔξείνου παράλια, ἐκ τῶν λευκῶν ίσως αὐτῆς, ἀργιλλωδῶν, βραχωδῶν χωμάτων παρονομασθείς.

'Ετάφη ἀνεπισήμως εἰς Βάρναν, ἄγνωστον ποῦ. Αὐτὰ δύναμαι νὰ σοῦ γράψω περὶ τοῦ Μητροπολίτου'.

* * *

"Ωστε ἔπειτα, δηλητηριώθηκε καὶ ὁ Ἰεράρχης οὗτος, ωῶς τῆς φιλοπατρίας του, τῆς φιλοψυχίας του καὶ τοῦ περὶ αὐτοσυντηρήσεως Ἰσως φόβου τῶν Προσυχόντων, τῶν ἐναπομεινάντων.

Νεωτέρα συμπληρωματική εἰδησις, ὡπό τοῦ αὐτοῦ κ. Ἀθ. Μάνου

« . . . Δύναμαι νὰ προσθέσω ὅτι, ὁ Ζαχαρίας, ὅτε ἐδηλητηριάσθη ὡπό τῶν προσυχόντων, τότε ἀπηγχονίζοντο οἱ προσύχοντες»

Τσακήρ — Τσορμπατζῆς

Ζαχαρίτης Καρυομφύλλου

Παπα — Μανώλης

Χριστόδουλος Νικολάου (συγγενὴς Χατζή-Ράλλη)

Κ. Πωγωνᾶτος (Τσενεσίσογλους)

Καπιτάν Παρασκευᾶς Κάλακτας,

οἵτινες ἀπηγχονίσθησαν, τὴν ἡμέραν τοῦ Ἅγ. Πάσχα, ώς καὶ ὁ Παπα-Ιάννης, Ἀσπριώτης.

'Ἐν τῇ τοῦ Ἀγ. Διονυσίου Ἀθω 'Ι. Μονῇ 2/15 Ἀπριλ. 1929

'Αρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΗΣ